

ג'ורת

בתו של יתרו כהן מדן

אמם של גרשום ואלעזר
אשת משה

מכ"ג נשים ישרות גדולות בצדיקות
תקופת גלות מצרים

תובנה
 "שלא ידחה את עצמו
 מיום ליום לאמר: מחר
 אתחיל... כי אין לאדם
 בעולמו כי אם אותו
 היום ואותו השעה שעומד
 בו, כי יום המחרת הוא עולם
 אחר לגמרי"
 (ליקוטי מוהר"ן).

דחף הלב
 היום אתחיל...
 התחלתי...

ציפורה מכונה כושית

משה בורח ממצרים לאחר שהרג את המצרי
 שהכה עבד עברי. הוא מגיע למדיין ומספר ליתרו
 את השתלשלות הסיפור. בתגובה יתרו זרק אותו
 לבור ולמעשה גוזר עליו גזר דין מוות.
 ציפורה, בתו של יתרו, מחליטה להביא למשה שבבור מזון.
 יום אחר יום. שנה אחרי שנה. עשר שנים! (ילקוט שמעוני, שמות רמז קסז)
 לאחר עשר שנים היא מציעה לאביה לבדוק מה קורה עם
 האדם שבבור. 'אם הוא עדיין חי', אמרה לו, 'הריהו בוודאי
 אדם גדול'.

משה וציפורה נישאים.
 בדרך למצרים ציפורה יולדת את אלעזר. משה רוצה לדחות
 את הברית עד שיגיעו למקום נוח יותר. ציפורה יודעת שלא
 דוחים ברית מילה. היא לוקחת אבן צור ומלה את בנם.